

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.062/2020/8.

A felperesek:

I. rendű felperes: **I.rendű felperes neve (címe)**

II. rendű felperes: **II.rendű felperes neve (címe)**

Az I. és II. rendű felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Feketéné dr. Szemző Margit Kláraügyvéd

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Erdélyi Miklósügyvéd

A per tárgya:

Személyiségvédelmi igény érvényesítés

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 7.P.21.109/2019/9.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes 7.P.21.109/2019/10.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja az alábbiak szerint:

A felperesek becsülethez való jogának megsértése megállapítását mellőzi.

Az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét személyenként 49 500-49 500 (negyvenkilencezer-ötszáz - negyvenkilencezer-ötszáz) forintra, az általa fizetendő eljárási illeték összegét 54 000 (ötvennégyezer) forintra leszállítja, míg az I. és a II. rendű felperesek által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét személyenként 9000-9000 (kilencezer-kilencezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és a II. rendű felpereseknek személyenként 22 352-22 352 (huszonkétezer-háromszázötvenkettő - huszonkétezer-háromszázötvenkettő) forint másodfokú perköltséget, valamint az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak 76 800 (hetvenhatezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I. és a II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak személyenként 9600-9600 (kilencezer-hatszáz - kilencezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

- [1] Az I. rendű felperes a ... Megyei Kormányhivatal vezetője és a **(B)** Egyesület elnöke, a II. rendű felperes a ... Megyei Kormányhivatal **(város 1)**-i Járási Hivatalának vezetője, az alperes **(város 2)** Város polgármestere.
- [2] Az **(A)** Kft. jogelődje 2013. december 17-én környezethasználati engedélyt kapott a **(város 2, hrsz.)** helyrajzi szám alatti telephelyen végzett tevékenység folytatásához. A ... Megyei Kormányhivatal **(város 1)**-i Járási Hivatala a 2019. április 16-án kelt határozatával az **(A)** Kft. által benyújtott felülvizsgálati dokumentáció alapján egységes környezethasználati engedélyt adott a már korábban is végzett tevékenység folytatásához.
- [3] A perben nem álló **(személy neve)**, a **(B)** nevű egyesület elnökségi tagja egy korábbi nyilatkozatában kifogásolta, hogy a városban nagy mennyiségű hulladékanyag behozatala, illetve lerakása történt, és emiatt a város számára védelmet kért az alperestől.
- [4] E nyilatkozatra reagálva az alperes a saját Facebook oldalán 2019. július 25-én 15 óra 51 perckor az alábbi bejegyzést tette:

„Itt a „titkos” bizonyíték: Nemcsak a migránsokat, de a hulladékot is a **(párt neve)** hozatja be.

Három lehetséges magyarázat van minderre ...

(Személy neve) a korábban magát a város pénzén népszerűsítő **(B)** Egyesület képviselőjében követeli, hogy a város első embere lépjen fel a 12 ezer tonna hulladék ...országból történő beszállítása ellen.

(Személy neve) személyesen ígérte meg tavaly, hogy a városnak általa okozott 100 ezres kárt megtéríti, ezt azonban azóta sem tette meg - ezért általánosságban nem, de a konkrét javaslatban maximálisan kiállok mellette: kérjük együtt a **(párt neve)**-s hatóságokat, hogy magyarázzák meg, miért adtak engedélyt a szeméthehozatalra, amennyiben **(személy neve)** által említett környezeti kockázatok közül akár csak egyetlen egy is igaz. Erre csak három lehetséges magyarázat létezik:

1./ A kiadásért felelős II.rendű felperes neve vagy a hivatalt vezető I.rendű felperes neve nem volt tisztában ezekkel a káros következményekkel, inkompetens és ezért **(személy 2 neve)** le fogja váltani.

2./ A kiadásért felelős II.rendű felperes neve vagy a hivatalt vezető I.rendű felperes neve tisztában volt ezekkel a káros következményekkel, szándékosan adott ki engedélyt a **(város 2)**-i gyermekek (köztük a sajátjainak) megmérgezésére, ezért **(személy 3 neve)** vádat emel és különös kegyetlenséggel elkövetett tömeggyilkosságért kell törvény előtt felelniük.

3./ **(Személy neve)** szándékosan vagy tudatlanságból valótlanságokat állít, a kormányhivatal által engedélyezett szemétkiállítás valójában teljesen ártalmatlan hulladékokra vonatkozik, biztonságos és ellenőrzött körülmények között, amiből évi 150 ezer tonnát már évtizedek óta elhelyezhetett az **(A Kft.)** és jogelődje. Ebben az esetben **(személy neve)** hamisan rágalmazza az engedélyt kiadó **(II.rendű felperes)**-t és **(I.rendű felperes)**-t, valamint az általuk vezetett hivatalt, a szükséges jogi lépéseket is nekik kell majd megtenniük egyesületi társuk ellen...”

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperesek keresetükben kérték annak megállapítását, hogy az alperes a Facebook oldalára 2019. július 25-én felrakott bejegyzésének 1-2. pontjával megsértette a becsülethez és jóhírnévhez való személyiségi jogukat. Kérték az alperes eltiltását a további jogsértéstől, továbbá személyenként 500 000-500 000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését. Keresetüket a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1), (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, továbbá 2:51. és 2:52. §-aira alapították. Álláspontjuk szerint a kifogásolt nyilatkozatrész valótlan tényállításnak és indokolatlanul durva, megalázó véleménynyilvánításnak minősül. Állították, az általuk vezetett hivataloknak nincs köze a hulladékimport engedélyezéséhez.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, nyilatkozatában **(személy neve)** állításaira kívánt reflektálni, közlései véleménynyilvánításnak és nem tényállításnak minősülnek, azok nem alkalmasak sem a becsület, sem a jóhírnévhez fűződő jog megsértésére, nem minősülnek indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak. Érvelése szerint a bejegyzésben pusztán három lehetséges verziót vázolt fel az illegálisan behozott hulladék ügyében, amelyből kettő érinti a felpereseket, ezek a lehetséges verziók azonban pusztán feltételezések voltak, nem tartalmaznak semmilyen konkrét tényállítást, ráadásul egymással is ellentétesek. Hangsúlyozta, a jogvita eldöntése szempontjából lényegesek az ügy előzményei, amelyek szerint kormánypárti erők arról jelentettek meg újságcikket, hogy **(város 2)**-re ő, mint a város polgármestere külföldről az egészségre ártalmas hulladékot hozatott be nagy mennyiségben, azaz haszon reményében mérgezte a város lakóit. Előadta, bejegyzésében mindössze ironikus választ kívánt adni ezekre a valótlan állításokra. Mivel személyiségi jogot nem sértett, vitatta a felperesek sérelemdíj iránti igényét is. Bizonyítási indítványként kérte **(személy neve)** tanúkénti meghallgatását arra vonatkozóan, hogy a tanú nem mondott igazat.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a kifogásolt Facebook post 2. pontjában szereplő valótlan tényállításával megsértette a felperesek jóhírnévhez és becsülethez való személyiségi jogát. Eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, továbbá kötelezte, hogy fizessen meg a felpereseknek személyenként 400 000-400 000 forint sérelemdíjat, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 66 000-66 000 forint elsőfokú perköltséget, a feljegyzett kereseti illeték viseléséről pedig úgy rendelkezett, abból a felperesek személyenként 6000-6000 forintot, az alperes pedig 60 000 forintot köteles megfizetni. Határozatának indokolásában részletesen kifejtette a véleménynyilvánításhoz való jog és a becsülethez, jóhírnévhez fűződő személyiségi jogok egymáshoz való viszonyát, ismertetve az ezekkel kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket, valamint a tényállítás, véleménynyilvánítás elhatárolására irányadó szempontokat. Ezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a teljes szöveget összefüggéseiben értékelve az 1. pontban írt állítás a felperesek, mint közhivatalt vezető személyek tevékenységét kritizálja, azaz véleménynyilvánításnak minősül, amelyet a felperesek, mint közszereplők kötelesek tűrni.
- [8] A bejegyzés 2. pontjában írtakat viszont tényállításnak minősítette utalva arra, hogy azok igazolhatóan valótlanok. Kiemelte, a jogkövetkezmények kilátásba helyezése ugyan feltételezés, de az írás határozottan bűncselekmény elkövetésével vádolja a felpereseket. Nem találta megalapozottnak az alperes ironikus hangvételre való hivatkozását, mivel a kifogásolt szövegrész az ironia a „színlelt szerénykedés, tettetés, kertelés, tudatlanságot színlelő kérdezetés” jelentéséből egyik elemet sem tartalmazza. Érvelése szerint az alperesi tényállítást nem változtatja véleménynyilvánítássá az, hogy különböző lehetséges verziókat állít fel, amelyek közül az egyik valósága esetén a többi már valótlannak tekintendő, a feltételes lehetőségek alkalmazása ugyanis

retorikai elem, kódolt üzenet, amely nem alkalmas arra, hogy véleménynyilvánítássá változtassa a tényállítást. Rámutatott, a bejegyzés 2. pontjában tett közlés annak véleménynyilvánításként történő értékelése esetén is jogsértő lenne, hiszen alkalmas a felperesek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, kifejezőmódjában pedig indokolatlanul bántó.

- [9] Az alperes által felajánlott tanúbizonyítást mellőzte, mivel az olyan tény bizonyítására irányult - a tanú nem mondott igazat a hulladéküggyel összefüggésben - amely a 2. pontban írt tényállítás valóságtartalmának bizonyítására nem alkalmas.
- [10] A sérelemdíj összegét a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és a környezetére gyakorolt hatását, továbbá a sérelemdíj preventív szerepét is figyelembe véve 400 000 forintban határozta meg.

Fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

- [11] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperesek keresetének teljes elutasítását kérte. A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (1) bekezdését és 369. § (3) bekezdésének a), b), c) és d) pontját jelölte meg. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul utasította el a tanúbizonyításra vonatkozó bizonyítási indítványát és ennek következtében részben hiányos tényállást állapított meg. Előadta, a tanút annak a ténynek az igazolására jelentette be, hogy az ellene folyó politikai hadjáratban milyen támadások érték, és a tanú ezzel kapcsolatos nyilatkozatára figyelemmel állított fel az eseményekkel összefüggésben három lehetséges magyarázatot, amelyek egymás valóságtartalmát kizárják, így tényállásnak nem minősíthetők. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtett álláspontját, amely szerint a bejegyzésben az irónia eszközével élt az ellene indult alaptalan politikai támadás kapcsán. Kiemelte, a teljes szöveget egységesen, összefüggéseiben értelmezve kell értékelni, véleménye szerint azonban e követelménynek nem tett eleget az elsőfokú bíróság, hiszen teljes mértékben figyelmen kívül hagyta azt a lényeges körülményt, hogy a válasznyilatkozat kinek és milyen magatartására született. Megismételte korábbi nyilatkozatát, amely szerint a szöveg mint véleménynyilvánítás nem indokolatlanul sértő, bántó.
- [12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összege is eltúlzott mértékű, és az elsőfokú perköltséget is helytelenül állapította meg a bíróság, mivel nem vette figyelembe, hogy a felperesek 50 %-ban pervesztesnek minősülnek.
- [13] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, annak helyes indokaira figyelemmel. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetései is mindenben megalapozottak. Kiemelték, az alperes által indítványozott tanúbizonyítás az ügy eldöntése szempontjából irreleváns, mivel ők (a felperesek) az üggyel összefüggésben semmilyen politikai közlést nem tettek, jelen pernek pedig nem tárgya, hogy a tanú a nyilatkozatában az alperesről igazat mondott-e vagy sem. Hangsúlyozták, egy perben nem álló harmadik fél esetleges jogsértő magatartása nem ad felmentést az alperes személyiségi jogsértő nyilatkozatai alól. Kifejtették, az alperes védekezése - amely szerint egymás valóságát kizáró hármas verziót dolgozott ki - alaptalan, mivel a sérelmezett szövegrész 2. pontjában bűncselekmény elkövetését állítja, és ennek tényállítás jellegét nem csökkenti az általa hivatkozott hármas verzió.

Az ítéletábra döntésének indokai

- [14] A fellebbezés kisebb részben alapos.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet részben elutasító rendelkezése fellebbezés hiányában elsőfokon jogerőre emelkedett, ezért a felülbírálat kizárólag az alperes fellebbezésében érintett kérdések vizsgálatára terjedhetett ki [Pp. 358. § (5) bekezdés].
- [16] Az alperes az elsőfokú ítélet részben eljárásjogi, részben anyagi jogi szempontú felülbírálatát kérte. Eljárási szabálysértéseként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel teljeskörűen, mivel nem adott helyt a tanúbizonyításra irányuló bizonyítási indítványának. Ez az álláspontja azonban téves. Az elsőfokú bíróság ítéletének 7. oldal (2) bekezdésében megfelelő indokát adta a bizonyítási indítvány elutasításának. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság indokaival teljes mértékben egyetért; jelen pernek nem tárgya, hogy a perben nem álló tanú korábbi nyilatkozata megfelelt-e a valóságnak vagy sem, az ügy eldöntése szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy a sérelmezett szövegrészek tartalmazznak-e a felperesek személyére vonatkozó valótlan tényállítást vagy olyan indokolatlanul bántó, sértő véleménynyilvánítást, amely személyiségi jogsértést alapol meg.
- [17] Ebből következően az elsőfokú bíróság a tényállást hiánytalanul állapította meg, kifejtett jogi érveivel is túlnyomó részt egyetért az ítéletábra. Az alperes anyagi jogi felülbírálatra való hivatkozásával kapcsolatban az alábbiakat tartja fontosnak rögzíteni.
- [18] Mindenekelőtt kiemeli, az alperes fellebbezésében csupán felsorolta a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b), c), d) pontjában foglaltakat, azonban részletesen nem fejtette ki, hogy melyik pontra milyen indokok alapján kíván hivatkozni. Jogorvoslati kérelmében - annak tartalmát tekintve - elsősorban azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a 2. pontban megfogalmazott nyilatkozatát tényállításnak minősítette. E hivatkozása úgy értelmezhető, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonását kéri, ami a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában rögzített felülbírálati jogkör alkalmazására irányuló kérelemként értékelhető. Az ítéletábra azonban az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból levont jogi következtetésével egyetért.
- [19] Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen és helyesen ismertette a véleménynyilvánítás és a tényállítás elhatárolásával kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket és bírói gyakorlatot, az ítéletábra az ott kifejtetteket megismételni nem kívánja. Az elsőfokú bíróság az elhatárolás elméleti szempontjait helyesen alkalmazva helytállóan állapította meg, hogy a per tárgyát képező alperesi Facebook bejegyzés 2. pontjában írtak nem az alperes felperesek döntéshozatalával kapcsolatos véleményét fejezik ki, hanem olyan tényeket, amelyekről az alperes maga sem állította perbeli védekezésében, hogy azok megfelelnek a valóságnak. Az alperes álláspontjától eltérően önmagában az, hogy a bejegyzés egymást kizáró lehetőségekként fogalmaz meg a felperesekre vonatkozó közléseket, még nem jelenti azt, hogy ezek a közlések ne minősülhetnének tényállításnak.
- [20] Eltérő értelmezés esetén, azaz ha valamely tényállítás lehetőségként való megfogalmazása önmagában kizárná a személyiségi jogsértést, az gyakorlatilag a személyiségvédelmi jogszabályok kijátszásához és a személyiségvédelem jogintézményének kiüresedéséhez vezethetne.
- [21] Az alperes a Facebook poszt fellebbezés tárgyát képező 2. pontjában foglalt közlésről az elsőfokú eljárásban úgy nyilatkozott, az se nem tényállítás, se nem véleménynyilvánítás (7. számú előkészítő irat 2. oldal első bekezdés), fellebbezésében pedig úgy fogalmaz, „az is véleménynyilvánítás lenne vagy lehetne”. Ez arra utal, maga az alperes sem tekinti egyértelműen véleménynyilvánításnak a felperes által kifogásolt nyilatkozatát. Ezt az is alátámasztja, hogy sem az ellenkérelme, sem a

fellebbezése nem tartalmaz olyan érvelést, amelyben azt fejtené ki, hogy a bejegyzése 2. pontjában írtakban a felperesekkel szemben milyen tartalmú értékitéletet, bírálatot kívánt kifejezni.

- [22] Nem állapítható meg az alperes nyilatkozataiból, pontosan mire kívánt utalni azzal, hogy a felperes által sérelmezett közléseiben az irónia eszközével élt az őt ért politikai támadásokkal szemben, de vélhetően arra, hogy az írásában közöltek azok nyelvtani értelmétől eltérően bárki számára felismerhetően egy mögöttes tartalmat hordoznak. Ha az alperesnek ez volt a célja, gondolatait nem fejezte ki közérthetően, az átlagolvasó számára ugyanis az írás csak úgy volt értelmezhető, lehetséges, hogy a felperesek úgy adtak ki engedélyt a külföldről származó hulladék behozatalára, hogy tisztában voltak annak az emberi életet is veszélyeztető mérgező hatásával, és ezzel a büntetőjogi felelősségre vonásukat eredményező súlyos bűncselekményt követtek el. Az alperes maga sem állította, hogy a közlése 2. pontjában írtakat másként lehetne értelmezni.
- [23] Mindezt figyelembe véve megalapozottan minősítette az elsőfokú bíróság a Facebook poszt 2. pontjában megfogalmazott nyilatkozatot tényállításnak, amelynek valóságtartalmára az alperes sem hivatkozott, mint ahogy arra sem, hogy az abban állított tények ne lennének súlyosan sértőek a felperesekre nézve.
- [24] Mivel az elsőfokú ítélet rendelkező részében jogsértőnek minősített szövegrész a fent részletezettek szerint tényállításnak minősül, az ítéletábra a becsületsértést megállapító rendelkezést mellőzte, mivel az csak véleménynyilvánításhoz kapcsolódhat.
- [25] Alaptalan az alperes fellebbezése az elsőfokú ítéletben megállapított sérelemdíj összegét illetően is. A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint a sérelemdíj mértékét bíróság az eset összes körülményeire, különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására tekintettel egyösszegben határozza meg. E körülményeket az elsőfokú bíróság okszerűen mérlegelte, különösen a felróhatóság mértéke körében azt, hogy a közigazgatásban vezető tisztségviselőként dolgozó felperesekkel összefüggésben az alperes úgy állította súlyos bűncselekmény elkövetését és az emiatti vádemelést, hogy nyilvánvalóan tisztában volt állításai valótlanságával. Részben alaposnak találta ugyanakkor az ítéletábra az alperes fellebbezését az elsőfokú ítélet alperes által viselendő perköltség és illeték összegére vonatkozó rendelkezését illetően. A felperesek által érvényesített sérelemdíj összegére figyelemmel - amely nem haladja meg a meg nem határozható pertárgyértéket - az elsőfokú eljárási illeték összegét a meg nem határozható pertárgyérték alapulvételével kell meghatározni (EBH1994. 99.). A felperesek keresetükben két pont tekintetében kérték a személyiségi jogsértés megállapítását, valamint 500 000-500 000 forint sérelemdíj megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Az egyik pont tekintetében a személyiségi jogsértő tartalom megállapítható volt, míg a sérelemdíjat érintő igény 80 %-ban volt megalapozott. Ennek figyelembevételével az ítéletábra a felperesek pernyertességi arányát 75 %-ban, az alperesét 25 %-ban állapította meg, így a felek ilyen arányban tarthatnak igényt a felszámított és igazolt perköltségük megfizetésére [Pp. 81. § (1) bekezdése és 83. § (3) bekezdése]. A felperesek a keresetlevelükhöz csatolt megbízási szerződés alapján az ügyvédi munkadíjat személyenként 60 000 forintban, a költségátalányt 6000 forintban számították fel, így ennek 75 %-a, 49 500 - 49 000 forint illeti meg őket elsőfokú perköltségként. A 25 %-os arányban pernyertes alperes felperesenként 50 000 forint elsőfokú perköltséget számított fel a 32/2003 (VIII. 22.) IM r. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, ami azt jelenti, hogy az alperessel kötött megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjat kívánta érvényesíteni, a megbízási szerződést viszont nem csatolta, ezért elsőfokú perköltség - annak igazolása hiányában - nem állapítható meg a javára. Ennek megfelelően az ítéletábra az elsőfokú bíróság által a felperesek javára megítélt perköltség összegét személyenként 49 500-49 500 forintra leszállította. A 75 %-os pernyertességi aránynak megfelelően a meg nem határozható pertárgyérték alapulvételével feljegyzett 36 000-36 000 forint

elsőfokú illetékből az I. és a II. rendű felperesek személyenként 9000 forint, az alperes 54 000 forint megfizetésére köteles, ezért az ítélőtábla ennek megfelelően módosította az elsőfokú ítélet illeték viselésére vonatkozó rendelkezését.

- [26] Minderre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.
- [27] A másodfokú eljárásban az alperes 80 %-ban pervesztesnek tekintendő figyelemmel arra, hogy fellebbezése kizárólag a becsületsértés mellőzése tekintetében, és részben az elsőfokú perköltség és illeték viselését illetően vezetett eredményre. Ezt figyelembe véve a feljegyzett 2 x 48 000 forint fellebbezési illetékből az alperes annak 80 %-át, azaz összesen 76 800 forintot, míg az I. és a II. rendű felperesek a fennmaradó 20 - 20 %-ot, azaz személyenként 9600-9600 forintot kötelesek megfizetni az állami adóhatóság felhívására a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján.
- [28] A felperesek a másodfokú eljárásban a fellebbezési ellenkérelemhez csatolt megbízási szerződés alapján személyenként 27 940 forint perköltség megfizetésére kérték kötelezni az alperest, melynek 80 %-át azaz személyenként 22 352 forintot köteles az alperes megfizetni a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján, figyelembe véve azt is, hogy részleges pernyertessége ellenére a felszámított másodfokú perköltsége arányos része - annak igazolása hiányában - nem volt beszámítható a felpereseket megillető perköltség összegébe. Utal ezzel összefüggésben az ítélőtábla arra, hogy az alperes a felszámított másodfokú perköltségéről kiállított költségjegyzékben a felszámított költsége összegét megjelölte ugyan, azt viszont nem tüntette fel, hogy azt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet mely rendelkezése alapján kéri megállapítani, s mivel megbízási szerződést sem csatolt, az alkalmazni kért jogszabályi rendelkezés pontos megjelölésének hiányában a csatolt költségjegyzék nem volt alkalmas az alperes másodfokú perköltségének a megállapítására.

, 2020. május 18.

Dr. Szeghő Katalin s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bálint Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
táblabíró